

ESOTERISET KOULUT JA OKKULTINEN MAAILMA

Pekka Ervastin esitelmä 26.4.1931

Esoterisista kouluista ja okkultisesta maailmasta puhuttaessa on ensimmäinen tehtävä tietysti selittää mitä tarkoitetaan toisella tai toisella, mitä on okkultinen maailma ja mitä ovat esoteriset koulut. – Nyt voisi kyllä lyhyesti sanoa, että esoteriset koulut, opettajat ja ryhmät ovat semmoisia, jotka tarjoavat ihmisille, etsijöille, totuudenetsijöille, halukkaille enemmän tietoa kuin mitä muuten tavallisesti maailman kouluissa ja opistoissa tarjotaan. Semmoinen ajatus on yleensä ainakin juuri kaikesta esoterismista, esoterisesta opetuksesta, että sillä tavalla, sen avulla saadaan tietoa, voidaan hankkia tietoa semmoisista asioista, joista ei muuten saa tietoa. Semmoisissa kouluissa ja opistoissa tarjotaan esimerkiksi opetusta siitä, millä tavalla ihminen voi kehittyä nopeammin ja kehittää itsessään erikoisia kykyjä. Usein – jos ei meillä niin paljon, kuin ulkomailla, mutta jonkun verran meilläkin – tarjotaan suorastaan ja maksun edestä vähän salaista opetusta siitä, miten on kehitettävä erilaisia sisäisiä kykyjä. Minä olen nähnyt täällä semmoisia suomenkielisiäkin käsikirjoitettuja ohjeita, joita on voinut saada, kun on maksanut määrätyn maksun ja tilannut näitä käsikirjoituksia määrätystä paikasta. Niissä on ollut silloin nimenomaisia osviittoja siihen, miten tulee kehittää itsessään näitä kykyjä ja silloin on nimenomaan havaittavissa, että nämä kyvyt tähtäävät siihen, että ihminen menestyisi maailmassa ja tulisi voimakkaaksi persoonallisuudeksi, joka voisi toisia hallita ja vaikuttaa toisiin niin, että he myöntyisivät hänen esityksiinsä, jos – vaikka pyytäisi rahaa lainaksi, niin toinen ei voi vastustaa hänen pyyntöänsä, sillä hän on itse niin voimakas persoonallisuus, osaa katsoa toista silmiin ja tehdä ja esiintyä sillä tavalla, että toinen tulee kerrassaan

voitetuksi. Tällöisiä ohjeita levitetään paljon etenkin Amerikassa, Englannissa ja muualla Euroopassa, mutta ennen kaikkea Amerikassa. Siitä saakka, kun liike „Uusi ajatus“ syntyi, viime vuosisadan kuusikymmentä-luvulla, on esiintynyt semmoisia opettajia ja opistoja, jotka ovat tarjonneet tällöistä erikoista personallista kehitystä halukkaille etsijöille. Ihmisiin on vaikuttanut silloin se, että tämä on jotain esoterismia ja nämä ovat esoterisia opettajia ja kouluja, joilla on paljon tietoa ennen kaikkea maailman rakenteesta ja ihmisen psykeestä, ja osaavat neuvoa toista herättämään itsessään kaikenlaisia salaperäisiä kykyjä. On ryhmiä, jotka lupaavat selvänäköisyyttä, ennustuskkyä ja jos mitä salaperäisiä kykyjä, jotka kaikkien totuudenetsijain mielestä kuuluvat tavallaan kehittyneelle ihmiselle. Ja sentähden totuudenetsijä saattaa kysyä itseltään: – mitähän, jos minä kirjoittaudun jäseneksi tuohon ryhmään ja tuon opettajan oppilasjoukkoon, ja minäkin saan semmoista erikoista opetusta, että voin itseäni kehittää! Sillä kaikki ihmiset, jotka ovat totuudenetsijöitä, ovat selvillä siitä, että meidän ihmisten pitää kehittyä henkisesti ja kaiken puolin, ja kehittää kaikkia erilaisia ominaisuuksia. Tämä on jokaiselle totuudenetsijälle selvä ja hän näkee, kuinka täydellisyys on kaukana ja kuinka semmoinen ihmis-ihanne sentähden on tavoittelemisen arvoinen, – joka tietää asiat ja osaa sitten myöskin kaikkea. Ja moni totuudenetsijä myöskin voi langeta tuohon ansaan – niin sanoakseni –, että hän pyrkii ottamaan vastaan opetusta tuommoisilta opettajilta ja opistoilta. On yksi tunnusmerkki aina tuommoisille, jotka tarjoavat tällaista nopeata salaista kehitystä – ja se on, että he ottavat maksua. Se on hyvä pitää mielessä, sillä kun me puolueettomasti ajattelemme esoterista koulua ja mitä sen pitäisi olla, me sanomme silloin totuudenetsijöinä, että esoterinen koulu on semmoinen koulu, joka tietysti kyllä on omiansa kehittämään ihmistä, mutta ei mihinkään semmoiseen personalliseen suuntaan, – ei sillä tavalla, että hänestä tulisi, niin voisi sanoa,

itsekkäämpi ihminen kuin mitä hän ennen on ollut ja että hänestä tulisi kyvykäs kyllä, mutta vallanhimoinen ja itseks ihminen, että hän käyttäisi näitä kykyjä omaksi edukseen ja toisten vahingoksi. Semmoista me arvostelemme ankarasti, kun ajattelemme esoterista koulua. Esoterisesta koulusta ajattelemme jotain aivan toista. Silloin ajattelemme ainoastaan semmoista koulua, joka voisi antaa opetusta ihmisille siinä, miten hän voisi kehittyä hyvydessä ja epäitsekkyudessa; kaikessa hyvässä ihmiskunnan palvelijaksi ja auttajaksi. Ei ole kysymys omasta personasta ja kyvyistä, joita voisi väärin käyttää, vaan on kysymys semmoisesta kehityksestä, josta on hyötyä koko ihmiskunnalle. Ja sentähden, kun ajattelemme esoterisia kouluja – niitä on paljon maailmassa –, ajattelemme myöskin okkultista maailmaa ja mitä me silloin tarkoitamme okkultisella maailmalla. Mikä se on? – Ei se ole sama kuin henkimaailma tai näkymätön maailma, sillä henkimaailma tai näkymätön maailma on äärettömän laaja käsite. Kun me ajattelemme okkultista maailmaa, emme ajattele näkymätöntä maailmaa yleensä. Suhde on samanlaatuinen kuin jos ajattelemme jotain koulua tässä näkyväisessä maailmassa. Jos tässä ajattelemme jotain koulua, ajattelemme sen koulun opetusohjelmaa, opettajia, ja mihinkä se koulu vie. Tavallisesti meidän maailmassamme koulut vievät yliopistoihin – ja silloin me ymmärrämme juuri, että tuon koulun takana ovat siis määrättyt opettajat, opetussuunnitelmat ja joku korkeampi opetuslaitos kuin yliopisto. Nyt on suhde sama, kun ajattelemme esoterisia kouluja. Silloin kysymme: mikä on näiden koulujen takana? Kuka on siinä takana? Mihin ne opetukset vievät? – Ja tulee kuin arvostelun mittapuu siitä seikasta: mikä on sitten näiden koulujen takana? Sillä kun me ajattelemme okkultista maailmaa – ja ajattelemme juuri siinä merkityksessä sitä, että se on juuri tuo itsetietoinen maailma henkimaailmassa, joka on esoteristen koulujen takana, – niin silloin tietysti myöskin heti kysymme: onko tätä okkultista

maailmaa eri laatua? Onko se sen laatuista, että voimme sitä arvostella ja ankarasti arvostella, vai onko sitä laatua kaikki, että emme voi siitä tietää? – Silloin täytyy meidän vastata – tai okkultinen maailma henkimaailmassa; siis ne olentojoukot henkimaailmassa, jotka ovat täysin itsetietoisia siitä, mitä he itse tahtovat ja jotka siis aivan kuin luonnon mukaan seisovat kaikkien semmoisten ihmisten pyrkimysten takana, jotka tähtäävät henkimaailmaan päin, kehitykseen päin. Niin, silloin me ymmärrämme, että jos tässä okkultisessa maailmassa, okkultisessa osastossa, jos siinä on semmoisia erilaisia joukko-olentoja, jotka voivat vaikuttaa meidänkin pyrkimyksiimme, niin on luonnollista, että meidän täytyy olla selvillä näiden okkultisten olentojen laadusta. Ja nyt jos kysymme, minkälaisia ovat tuommoiset okkultiset olennot, minkä laatuista okkultista itsetietoisuutta on olemassa henkimaailmassa? – saamme vastauksen: niitä on monenlaisia, mutta voimme jakaa nämä okkultiset joukot, nämä itsetietoiset henkivallat kolmeen lajiin ja tavallista on nimittää niitä silloin värinimityksillä ja sanoa, että näitä olentojoukkoja on osaksi mustia, osaksi harmaita ja osaksi valkoisia. Ja kun vähän tarkastamme näitä eri henkijoukkoja, niin silloin myöskin heti näemme millä tavalla heidän vaikutuksensa näyttäytyy kaikissa esoterisissa pyrkimyksissä täällä maan päällä.

Ensinnäkin, jos otamme niin sanotut „mustat“, niin näemme, että nämä mustat eivät muodosta mitään suoranaista veljeskuntaa. Niillä voi olla jonkunlainen organisaatio, mutta se perustuu silloin siihen, että jotkut eivät ole vielä niin mustia kuin toiset, mutta kun he tulevat mustiksi, eivät he enää muodosta mitään veljeskuntaa, vaan ovat pikemmin yksilöllisyyden kukkia kaikki ja ovat aivan omaa itseään ja pikemmin saattavat olla erimielisiä ja sotiakin toisiaan vastaan, kuin olla yksimielisiä. Sillä heidän luontoonsa, elämänlaatuunsa, tehtävänsä, henkeen, joka vallitsee heidän koulussaan kuuluu, että he ovat täysin itsenäisiä

ja itsekkäitä, – itsenäisiä itsekkyydessä. Heidän itsenäisyytensä on erittäin painostettu, sillä he ovat niin itsenäisiä, että he ovat aivan yksikseen, tuntevat, että koko maailma on heidän vihollisensa, jota heidän tulee voittaa ja käyttää hyväkseen niin paljon kuin suinkin. Nämä mustat eivät ole niin suurilukuisia; ei tarvitse pelätä, että ihmiskunnassa olisi kovin paljon mustia. Varsinaiset mustat olivat Atlantiksella, ja he olivat paljon viisaampia olentoja kuin me olemme. He olivat itsekkyyden huipulla. Mutta meidän osuutemme mustuudessa on siinä, että me voimme tulla mustien oppilaiksi. Jotkut ihmiset ovat menneet aikojen kuluessa niin pitkälle, että heistä itsestään on tullut mustia maagikoita. – Tämä ei ole ihanne-aihe, mistä puhua ja kirjoittaa, mutta on hyvä meidän ymmärtää, että semmoinen mahdollisuus on olemassa; että on olemassa mustan mahdollisuus ja on olemassa semmoisia, jotka pyrkivät ja ovat hyvällä tiellä luisumassa mustaan magiaan. Sentähden mustakin magia on väärä kaikille ihmisille, jotka vähänkin pyrkivät eteenpäin henkisesti. – Millä tavalla se mustan magian väri näkyy esimerkiksi esoterisissa kouluissa? Millä tavalla esoteriset ryhmät, koulut tai opettajat suorastaan tarjoavat opetusta, joka voi viedä vasemmalle tielle – niinkuin sanotaan? Se esiintyy sillä tavalla ja vaikuttaa – tämä musta ohjelma, että ihmisille sanotaan puheissa tai kirjoituksissa, – tai myöskin kuuluu salaisesti ääni ihmisen sisässä: sinun pitää pyrkiä tietoon ja valtaan, ja pyrkiä tietoon ja valtaan sen itsensä takia, sentähden, että sinä saisit tietoa ja valtaa. – Heillä on jossain suhteessa lumoava ohjelma. He sanovat aivan: ei mitään hyötyperusteita, ainoastaan valtaa sinun täytyy saada, valtaa kaiken yli: – ihmisten, kaikkien elävien olentojen, luonnonvoimien, henkiolentojen ja kaikkien jumalien yli; pyri valtaan! – Se on aivan kuin jonkunlainen poliittinen inspiratio ihmisen sisässä – taikka julkinen puhe tai kirjoitus. Se on tämä kehoitus pyrkimään valtaan, siihen tietoon, joka on valtaa, joka itsessään on niin ihmeellinen – se antaa valtaa kaiken yli –, se on tämä inspiratio,

joka on mustaa. Ja se voi tuntua aivan viattomalta ja lumoavalta alussa ihmiselle. — Miksi en pyrkisi valtaan, sillä kun minulla on valtaa, niin käänän koko maailman! — Tietoa, rikkautta ja valtaa hän tahtoo saada; ja jos ihminen siihen paulaan lankeaa, silloin hän kulkee noin pienillä askeleilla vasenta tietä kohden. Hänellä voi mennä ehkä hyvin kauniisti, mukavasti ja hauskasti, näennäisesti kaikki onnellisesti. Ehkä hän hyvinkin menestyy. Mutta sitten kuitenkin tulee kovia kärsimyksiä ja vastoinkäymisiä sentähden, että elämä itse, elämän oma koulu tekee vastarintaa, reagoi, pyrkii saamaan erehtyneen ihmissielun takaisin valtaansa. Mutta ihminen on itse ehkä tullut vakuutetuksi, että tämä on paras koulu, loukkaantuu; panee kovan kovaa vastaan ja pyrkii yhä suurempaan valtaan, tietoon, rikkauteen ja menestykseen. Tämä tämmöinen inspiratio on mustaa ja sitä näemme erilaisissa esoterisissakin opetuksissa. Niin pian kuin me näemme semmoista kehoitusta, että ihmisen pitäisi päästä valtaan ja pyrkiä ihmisten yli, luonnonvoimien yli . . . täytyy meidän epäillen katsoa semmoista kehoitusta, sillä se ei ole hyvästä lähteestä.

Sitten meillä on toinen henkijoukko näkymättömässä maailmassa, joka on laajempi kuin nuo mustat. Se on organisoitu; se on veljeskunta. Niitä sanotaan „harmaiksi“. Näillä harmailla veljillä on myöskin omat koulutuksensa ja tarkoituksensa. Jos voi sanoa, että mustien tarkoitus on estää kaikkea henkistä kehitystä ja olla Jumalan suunnitelmien vastustajia, Jumalan vihollisia ja vastustajia, niin voi sanoa harmaista, että heidän filosofiansa on, että ihmiskunnan pitää kehittyä järkeväksi, niin järkeväksi, kylmän järkeväksi kuin mahdollista, mutta ihminen ei voi siksi kehittyä ilman kärsimystä. Nämä harmaat vallat näkymättömässä maailmassa ovat panneet painoa etenkin tuohon kärsimykseen ihmiskunnassa ja pitävät elämänskatsomuksenaan, että ihmiskunta ei pääse mihinkään ilman kärsimystä. He eivät usko mihinkään sopusointuun, valkeuteen, kauneuteen . . . , ainoastaan kärsimykseen ja tuskaan. Sentähden heidän elämänfi-

losofiansa on, että ihmiskunnan pitäisi mahdollisimman paljon kärsiä, että järki kehittyisi; ja järki ei kehity, ellei ihminen kulje helvetin tuskien kautta. Se on kyllä totta; jos sopusointu on toinen elämän opettaja, niin tuska on toinen. Sentähden on siinä heidän ohjelmassaan puoleensa vetävää ja järkevää meistä. Sitten he uskovat myöskin, että ihmisen kehitys tapahtuu hitaasti, ja heillä on eräs huomattava kohta filosofiassaan ihmisten kasvatuksen suhteen. Ja ihmiset tuntevat suurta vetäytymystä heidän filosofiaansa. Ihminen tuntee, että tuo on totta ja tulee liikutetuksi sydämessään ja mielessään. Harmaat veljet nimittäin sanovat näin: „Ihminen ei voi mitään tietää, eikä millään tavalla kehittyä ja tulla järkeväksi ilman kokemusta. Siis hänen on koettava kaikkea; hänen pitää kokea. — Ja katso nyt ihminen, sinulle on annettu kaikenlaiset eläimelliset himot ja vaistot sitä varten juuri, että ne auttaisivat sinua kehityksessäsi. Sillä tavalla ne auttavat sinua, että pääset kiinni ja perille niiden salaisuudesta. Osaat ratkaista, mikä on kunkin eläimellisen vaiston ja himon sisäinen olemus ja kun olet ratkaissut, silloin olet oppinut. Mutta sinun täytyy kokea. Sinun täytyy antaa kaikille eläimellisille himoillesi ja vaistollesi vapaa valta. Et saa estää millään tavalla niitä, sillä silloin tulet onnettomaksi ihmiseksi. Silloin sinä vaan nostat kaikkea, joka pitää alitajuntasi kynnyksellä. Tulee kaikenlaisia konflikteja ja ristiriitoja, mutta jos noudatat meidän neuvoamme . . . Muista ett'et asetu ainoankaan himon tielle; älä aseta minkäänlaisia esteitä. Kun saat kokea, silloin sinä viisastut.“ — Eikö tämä tunnu hyvin tutulta? Sitä paljon tarjotaan meille. Kaikki nuoret ihmiset aivan nielaisevat ne. Nuori ihminen ajattelee: minä menen ulos elämään, siellä minä saan kokea. Kun olen katsellut nuoria ihmisiä pitkin elämää, jotka puhuvat, että heidän täytyy elää mukana elämässä, saada kokea, mitä elämä on, olen nähnyt, mitä he pitävät ohjeenaan: — eihän sitä pidä aina lukea ja tutkia kirjoja, täytyy eläkin. Ja mitä se merkitsee? Täytyy istua kahviloissa ja

seurustella ja tanssia; olla tyttöjen kanssa ja vaikkapa punssilasin ääressä. Se on elämää. Heidän mielestään elämää ei ole ollut sitä, että ovat ahkerasti lukeneet ja antautuneet työhön. Heidän mielestään on suuri satumainen elämä ollut sitä, että saa kuljesskella Esplanadilla kauniin tytön rinnalla; muuten yleensä ei ole mitään elämää. Minä sanon, että se ei ole yhtään mitään elämää, vaan antaa hukkaan kulua elämänsä. Sitä nuori ihminen nimittää elämäkokemukseksi. Ja jos juo itsensä niin päihin, että toiset saavat saattaa kotiin, niin silloin vasta saa kokea oikein elämää. Se on harmaiden filosofiaa. He ovat tyytyväisiä, että nuoret tarttuvat heidän liimapuikkoonsa. Toisen ihmisen päähän he heittävät sitä filosofiaa, että täytyy elää ja kokea ja silloin nuoret, viattomat ihmiset tarttuvat siihen. Ja sentähden me voimme huomata suorastaan semmoisia esoterisia koulujakin, jotka nimenomaan sanovat, että himosta, mistään himosta ei voi päästä muuten kuin tyydyttämällä sitä. Kun himoa tyydyttää, silloin se lopulta väsyä ja siihen se kuolee. Niin sanovat nämä loisteliaat filosofit: tyydytä vaan kaikkia himojasi; sillä tavalla ne kuolevat. Ja kokematon ihminen tai ihminen, joka ei ole syntynyt niin viisaana, koska hän ei ole ennen kokenut, tarttuu siihen ja uskoo, että siinä voi oikein elää. Ja se on suurimpia valheita, mitä on maailmassa – viisaat ihmiset sanovat. – Jos otamme Blavatskyn „Hiljaisuuden äänen“ ja luemme siitä, sanotaan siinä, että „älä usko, että himo koskaan voidaan kuolettaa, jos sitä tyydytetään ja noudatetaan; se kasvaa vaan suuremmaksi ja vie lopulta epätoivoon. Sinä kyllä lopulta siihen väsyä. Sinä haet enemmän ja enemmän vaihtelua, että se tulisi tyydytetyksi, mutta lopulta joudut aivan epätoivoon.“ – Ihminen ei voi muuten päästä vapaaksi himoistaan, kuin jos hän kuolee tai tulee sairaaksi. Kuoleman takana on pakko päästä näistä himoista, mutta kärsimykset ja tuskat ovat kuvaamattomia.

Siis tulemme kolmanteen okkultiseen henkijoukkoon maailmassa, – jonka vaikutus ja elämäkatsomus on aivan toinen. Se

on „valkoinen“ joukko. Valkoiset vallat ja valkoinen okkultinen maailma – he elämänfilosofiassa sanovat suoraan ja nimenomaan: „ihanne, joka on asetettava ihmisten eteen, on se täydellinen ihminen, joka on kaikkien auttaja ja palvelija. Ainoastaan semmoinen ihminen on todella vapahtaja-olento, joka antaa elämänsä toisille ja toisten hyväksi. Semmoiseksi ei voi tulla, ellei heti aloita sillä tiellä. Toisin sanoen sitä voi aloittaa ennemmin tai myöhemmin, mutta sille tielle ei tule, ellei sille tielle kun astuu heti päätä, että minä tahdon palvella ja olla avuksi. Tahdon tietää ja tulla kaikessa siksi mitä voin tulla tiedossa ja taidossa sitä varten, että voisin vaan palvella ja auttaa; ei mitään muuta motiivia voi olla. Tietysti palveleminen ja auttaminen voi saada semmoisia vivahduksia, että minä en tahdo palvella mitään muuta varten, kuin tahdon vaan palvella vaan Jumalaa. Asia on sama, sillä se, joka rakastaa Jumalaa, se palvelee veljeään. Kuinka hän näkisi Jumalan, jos hän ei näe veljeään. Jos ihminen rakastaa ylinnä Jumalaa, niin hän on auttava, palveleva olento toisten ihmisten tasalla aivan, joilta hän saa ja joille hän voi antaa apua. Sentähden valkoiset asettavat meidän eteemme tuon aivan toisen elämänfilosofian. He sanovat: „me ihmiset olemme ihmisinä vuosimiljoonien aikana kaikkea kokeneet, kaikkea pahaa ja itsekästä. Ei yhdenkään ihmisen tarvitse ajatella: – voi, voi! minä en ole saanut kokea mitä nautintoa on siitä ja siitä eläimellisestä himosta. – Me olemme kaikkea kokeneet hirmuisen paljon; uudestaan ja uudestaan kaikkea sitä, mitä itsekkyyys ja eläin meissä voi nauttia. Sitä te olette kaikki niin kokeneet, että teidän pitäisi nyt kokea jotain muuta, sillä ilman kokemusta ihminen ei kylläkään viisastu. Mutta miksikä tahtoisitte aina vaan kokea kaikkea mahdollista pahaa, itsekkyyttä ja eläimellistä tyhjyyttä, mitä olette kokeneet. Ei – nyt teidän täytyy kokea hyvää; kaikkea kaunista, hyvää, puhdasta, todellista. Nyt teidän pitää tuntea olevanne ihmisiä, eikä enää puoliolentoja, jotka juuri ovat

nousseet eläinkunnasta ja että kotinne on eläinkunnassa, vaan nyt teidän täytyy tuntea olevanne ihmisiä. Kotimaanne on korkealla, missä on teidän ylempi minänne. Teidän täytyy kokea kaikkea hyvää. Sanokaa hyvästi kaikille turhille itsekkäille haluille. Sanokaa: »minä olen ihminen, uljas, jalo olento. Tahdon kaikkea, mikä on hyvää. Tahdon keksiä jotain uutta hyvässä. Sillä minäkin olen saanut kalliin helmen, jonka jokainen ihminen saanut.» Se helmi on etsittävä. Se merkitsee juuri sitä hyvää ja kaunista, mitä hän voi olla. Ei ole kysymys ainoastaan siitä, että suorittaa kauniita tekoja, vaan kysymys on siitä, että ihminen olisi jotain. Ole jalo ja tekosi ovat jaloja, – puhdas ja tekosi ovat puhtaita, – hyvä ja tekosi ovat hyviä.“ – Sentähden näiden valkoisten veljien inspiratio kaikuu sekä jokaisen ihmis-yksilöiden sisässä, että myöskin kirjallisuudessa, puheissa ja sanoissa ja esoterisissa kouluissa. Ja ne esoteriset koulut ovat tällöin oikeita valkoisia, todellisia elämän kouluja, jotka opettavat epäitsekkyyttä, kääntäen ihmisen katseen pois näistä maallisista harhoista ylöspäin. Ei sillä tavalla, että ne tekisivät hänestä haaveilijan, että hänen mielensä kiintyisi pilventakaisiin ja hän unohtaisi tämän maailman. Ei, ainoastaan ne kääntävät hänen sisäisen henkensä pois näistä maallisista, ettei hänen sydämensä olisi kiinni niissä asioissa, joita koi syö ja ruoste raiskaa. Ne kääntävät hänen sydämensä niihin asioihin, jotka ovat taivaallisia ja hän ei tule siis miksikään haaveilejaksi, vaan koko tämä elämä on erinomaisen kiintoisa koulu ja hän tahtoo suorittaa tehtävänsä niin hyvin kuin mahdollista, Niinpä jos joku on ennen ollut laiska ja huolimaton työssään niin hän saa nyt aivan kuin herätyksen. Hän huomaa, että hänen täytyy tulla erinomaisen ahkeraksi ja tarkaksi kaikissa maallisissa velvollisuuksissaan. Toinen asia on, että hän ehkä ei ota päälleen uusia velvollisuuksia, vaan tahtoo saada aikaa korkeampiin asioihin. Vaan toinen asia on, että hän tietää, että ei mistään maallisesta, karmallisesta voi vapautua muuten kuin siten, että suorittaa ne kerrassaan

hyvin, niin kuin Jeesuskin sanoo evankeliumissa: „Maksa ne viimeiseen ropoon saakka.“ Emme pääse mistään siten, että jätämme velkamme maksamatta ja juoksemme päähän, vaan ainoastaan silloin pääsemme sillä lailla, että suoritamme viimeiseen penninkiin saakka, mitä olemme velkaa maailmalle. Meidän täytyy tehdä työmme paremmin kuin ennen, silloin meissä elää valkoisten inspiratio. Ja esoterinen koulu, joka viittaa tuommoiseen suuntaan on valkoinen koulu.

Me voimme aivan suorastaan arvostella kaikkea sitä esoterista opetusta, mitä maailmassa tarjotaan, yksinkertaisesti näiden tällöisten siveellisten periaatteiden mukaan. Musta on se, joka antaa sijaa meidän itsekkyydellemme ja sanoo, että meidän pitää pyrkiä valtaan, tietoon, korkeaan asemaan, menestykseen, salaiseen valtaan ihmisten yli . . . Harmaa on se, joka vetää meitä nenästä sillä tavalla, että meidän täytyy kokea aina vaan sitä, jota olemme vuosimiljoonien aikana kokeneet; emme valmistaudu muuta kokemaan. Valkoinen on se, joka sanoo: „ei mitään itsekästä valtaa. Ei mihinkään semmoiseen saa pyrkiä; varokaa sitä ihmiset. Älkääkään myöskään aina tahtoko kokea sitä samaa vanhaa uudestaan ja uudestaan; aina vaan sitä samaa itsekkyyttä ja eläimellisyyttä. Kokekaa jotain uutta. Tulkaa viisaammiksi. Antakaa valon loistaa tänne pimeään ihmiskuntaan. Sillä tavalla antakaa sen tulla, että annatte sen kokea jotain uutta. Ja muuta uutta ei ole kuin se, mitä on hyvässä, sillä jaloa, hyvää, todellista kaunista . . . olemme liian vähän kokeneet. Sitä emme ole niin paljoa vielä kokeneet oikein omasta tahdosta, itsetietoisesta, vapaasta tahdostamme. Me olemme enemmän etsineet niin sanottua onnea ja se on ollut enemmän meidän oman persoonallisuutemme onnea. Sitä olemme vuosimiljoonien aikana etsineet. Nyt siitä olisi luovuttava. Nyt ei pitäisi, ei tarvitse enää sitä kokea. Nyt etsikäämme palvelusmahdollisuuksia, uusia ihanteita, että voisimme olla hyödyksi maailmassa. Että voisimme ilmenneessä maailmassa täyttää Isän tahtoa ja palvella Jumalaa. Nyt on meidän sitä ajateltava. Tietysti ihmisissä on paljon

semmoista hyvää. Uskonnoissa näemme paljon semmoisia ihmisiä, jotka aivan kuin aavistavat tämän ja aivan sydämestään tahtovat – niinkuin itse sanovat – päästä vapaaksi synneistään ja voittaa omat heikkoutensa ja syntinsä. Mutta se on kuitenkin meille ihmisille mahdotonta. Täytyy vaan yrittää vähän ja uskoa, että kuoleman jälkeen jotenkuten pärjää. Mutta uskonnoissa ei ole mitään itsetietoista itsekasvatusta, jota esoteriset koulut voivat tarjota, itsetietoista ymmärtämystä, että ihmisen on kasvatettava itseään ja siitä tulee jotain. Sitä ainoastaan voivat esoteriset koulut tarjota. Uskonnot eivät voi sitä tarjota, sillä ne ovat unohtaneet okkultisen, esoterisen elämänfilosofiansa. Ne eivät voi sitä antaa. Vaikka heidän tarkoituksensa on hyvä, niin on heidän tietonsa huono. Sentähden on aina ollut ja on tästä lähtien hyvin tärkeätä, että on esoterisia kouluja ja opettajia ja on esoterista itsekasvatusta.